

Снежана Кићовић Пејаковић
Маштовите приче

Илустровао
Александар Золотић

Уредник
Ђорђе Иванишевић

Технички уредник
Мирко Јековић

Издавач
ZEBRA PUBLISHING d.o.o. BEOGRAD, 2021.

За издавача
Ђорђе Иванишевић, директор

Прво српско ћирилично издање

Тираж
2.000 примерака

Штампа
Ротографика, Суботица, 2021.

© 2021 by Zebra Publishing Ltd Belgrade

ISBN

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд
XXXX
ПЕЈАКОВИЋ, Снежана, 1935-

Ниједан део ове публикације не сме се штампати, умножавати, фотокопирати или објављивати у електронској форми, ни у целини нити у деловима, без писменог одобрења носиоца ауторских права.

Снежана Кићовић Пејаковић

Маштовите приче

Илустровао
Александар Золотић

Драга децо...

У животу сваког детета постоји једна МАЛА ШУМА. То је оно место у природи и зеленилу, које дете посећује са родитељима, другарима из вртића и школе, суседима и пријатељима.

У Малој шуми живе многа сићушна бића, свет који се не види голим оком, али се у њега може ући уз мало маште, чаролије, стрпљења и веровања. У том скривеном зеленом краљевству живе нека чудна мајушна бића, виле, вилењаци, патуљци, змајеви, мали дивови, бубице, лептирићи, бумбари, пчеле и... ко зна ко још!

Ако разгрнеш траву и уђеш у сенку дрвећа, препознаћеш их по бојама, звуцима, лепршању крила, цвркуту, зујању, светлуцању и трептајима.

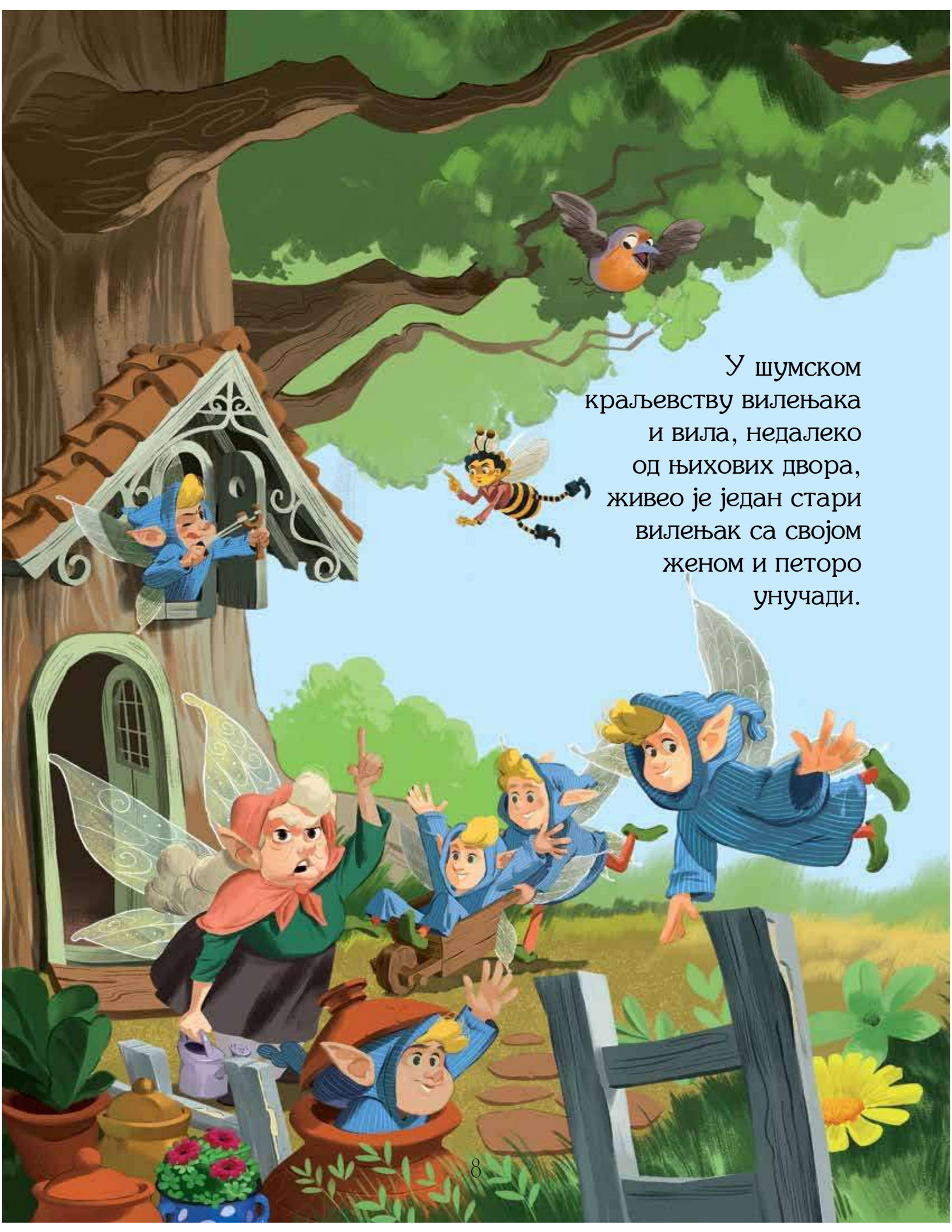
А ово су приче о њима...

Ђорђе Иванишевић
уредник

ЗМАЈ У ГОСТИМА

У шумском
краљевству вилењака
и вила, недалеко
од њихових двора,
живео је један стари
вилењак са својом
женом и петоро
унучади.

Родитељи ових малишана су
отишли у град ради посла, а децу
су оставили баки и деки да их
чувају. Малишани су безбрижно живели у
скромној шумској кућици и добро се слагали са дедом који је
испуњавао све њихове жеље. Дека је имао пуно пријатеља
и свакога је радо погостио у својој кући, а бака се због тога
љутила, јер су живели веома скромно.

„Врати се у подне”, казала му је једног јутра док је
полазио на вашар, „и немој никога да ми доводиш, јер имамо
ручак само за нас двоје и дечицу!”

Деда је климнуо главом, али је ове речи на једно уво чуо,
а на друго испустио...

Бака није била зла, али су је у Малој шуми ипак знали по шкртости и гунђању. Она је једва састављала крај с крајем, па јој је дојадило што деда стално доводи и части неке госте.

Овога дана угледа она два незвана госта! Најпре је у кућу крочила оса, надалеко позната као неко ко доноси рђаве вести и има оштар језик. За њом се појавио богати бумбар, стара себична шкртица! Он је скривао силно благо, али никада никоме ништа није дао.

„Навратили смо с вашара”,
рече оса, „да не кажеш
како увек заобилазимо
твоју кућу!”

